

23.11.7

96a → 97a (משיח מציאה ועקרב) → (ויחלק עליהם לילה) 96a

1. ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכסו ויבדקו עד חובה אשר משמאל לדמשק: בראשית יד, טו

2. יאבד יום אולד בו ותלילה אמר תרה נבר: איוב ג, ג

3. מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיקרא: שופטים ה, כ

4. וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בן: מל"א יב, כט

5. מידן נשמע נחרת סוסי מוקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: ירמיהו ח, טז

6. צדיק אתה ה' כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: נטעתם גם שרשו ולכו גם עשו פרי קרוב אתה בפייהם ... ירמיהו יב, א-ב

7. כי את רגלים רצתה וילאוד ואיד תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיד תעשה בגאון הירדן: ירמיהו יב, ה

8. לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שפור וכגבר עברו יין מפני ה' ומפני דברי קדשו: ירמיהו כג, ט

9. בעת ההוא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: ישעיהו לו, א

10. וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו: דה"ב לב, לא

11. הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות אשר ירדה: ישעיהו לח, ח

12. בן יקבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר ה' צבאות לכם הפהנים בזוי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: מלאכי א, ו

13. ... בא נבון אדון רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלים: וישוף את בית ה' ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלים ואת כל בית הגדול שרף באש: ירמיהו נב, יב-יג

14. ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתה וידברו אותו משפט: מל"ב כה, ו

15. ועתה פתוחיה יחד בכשיל וכלפת יהלמן: תהלים עד, ו

16. וידע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות: תהלים עד, ה

17. סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: איכה א, טו

18. קחי רחמים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: ישעיהו מז, ב

19. רפינו את בגל ולא נרפתה עזביה וגלד איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: ירמיהו נא, ט

20. כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: צרור הכסף לקח בידו ליום הכסף: בא ביתו: משלי ז, יט-כ

21. ה' איש מלחמה ה' שמו: שמות טו, ג

22. ואקרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: הושע ג, ב

23. תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: תהלים פא, ד

24. שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון: ישעיהו טז, א

25. בעת ההיא נאם ה' ויצאו יוצאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הפהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: וישטחו לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבים ואשר עבדים ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשו ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: ירמיהו ח, א-ב

26. ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת וגדרתי את פרציה ונהרסתי אקים ובניתייה כימי עולם: עמוס ט, יא

27. ... והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטר עליה תיבש: עמוס ד, ז

28. אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחך: תהלים פט, נב

29. ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא ה' וירע בעיניו כי אין משפט: ישעיהו נט, טו

30. וראה הפהן והנה קסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע פלו הפך לבן טהור הוא: ויקרא יג, יג

31. כי ידן ה' עמו ועל עבדיו יתנם כי יראה כי אלת יד ואפס עצור ועזוב: דברים לב, לו

- I Continuation of Aggadic presentation of נבוכדנצר – vv. 1 (אברהם's war against the kings)
- II Beginning of Aggadic series on Messianic calculations (vv. 26-31)
  - a Interjection: story of רבא and "the town of truth"